Salò, 19 Februarie 1973

Mult stimata D-na Berberi,

Raspund cu carecare intarziere la scrisoarea Dv. din 23 Ian. a.c. Cum am primit-o, am scris imediat Pr. Mitrofor Vasile BOLDEANU, parohul Bisericei Romane din Paris precum si Aromanilor nostri din acea localitate, punandu-le problema despre care mi-ati scris.

Din raspunsul primit de la Parintele Boldeanu, rezulta ca el va înregistra pe banda o slujba religioasa la care participa si corul bisericei, si vi o va trimite direct.

Dupa Sfintia Sa, "cea mai buna solutie a problemei puse este: sa se adune Duminica credincioşi în biserica, şi să citească unul dintre bărbaţi, cantaretul spre exemplu, cateva rugaciuni dela Utrenie. Aşa cum se face, oriunde, în biserica ortodoxă, când lipseşte preotul, fie chemat cu slujba în altă parte, fie bolnav, fie vacanţă de preot. Banda e buna, nu în biserica însă, fiindcă în biserică nu este o ascultare de slujbă, ci o participare a tuturor celor prezenţi. Chiar când se pare, că unul citeşte şi alţi ascultă, în realitate, în biserică este o identificare, cu cel care rosteşte, fiecare însuşindu-şi textul pentru a forma un tot comunitar... În casă însă, e bine să se aibă asemenea imprimate..."

Dupa parerea mea, s'ar putea adupta o solutie combinata spre a se satisface ambele exegente, adica: sa se citeasca rugaciunile de cantaret sau alt barbat si apoi sa se asculte si slujba cu "Corul", caci în casa pentru motivele ce mi-ati spus, nu s'ar putea face o ascultare colectiva. Aceasta pentru slujba religioasă în limba literară (Daco-Romana).

Cat priveşte înregistrarea unei slujbe religioase în dialectul nostru Macedo-Roman-cum doreşte D-na Tolla şi noi toţi-problema este mai greu de rezolvat. Mai întai ca nu se pot avea la îndemana toate texte religioase pentru slujbă, în dialectul nostru. Nici macar Evanghelia şi Apostolul! Pe de altă parte, la corul bisericesc de care este vorba participă şi mulţi cantareţi străini (francezi, etc., care cu greu au reuşit să se obişnuiască în limba literară. Totuşi, problema este pusă şi aştept să vad daca compatrioţii noştri de la Paris care se găsesc în grup mai compact au găsit vre o soluţie realizabilă.

Dealtfel cred că o slujbă religioasă în limba literară (Daco- Romana se poate înţele mai bine de către un Macedo-Roman decât pot înţelege Jugoslavi sau Bulgarii o slujbă în limba paleo-slavă, care acum se foloseşte şi în biserica voastră românească. Mai ales de către aceia care trăesc în contact cu slavii.